

игра, заболѣятъ или бждатъ възпрѣпятствувани въ тая посока по другъ непрѣдвиденъ начинъ.

Часть отъ законоположенията за контроверсиитѣ между емигрантитѣ и транспортнитѣ Д-ва или тѣхнитѣ прѣдставители сж въ самия търговски законъ, базата за прарзѣшаването имъ, обаче, е въ закона за емиграцията отъ 31 януарий 1901 г. (Вижъ законоположенията за транспортнитѣ *контракти* въ *Bollettino dell'Emigrazione*, 1910 г. № 9, р. 16 etc. (склучване на контракта, задължения и отговорности на прѣдставителитѣ и т. н.).

Въ деня на тръгването емигрантитѣ се прѣглеждатъ отъ една *комисия*, състояща се отъ емиграционния инспекторъ и отъ пристанищния и параходенъ медици ((последния е воененъ). Тази комисия засвидѣтелствува здравословното състояние на всички които емигриратъ, и въ случай че нѣкои стъ тѣхъ сж болни или на оздравяване, забранява имъ се отпжтуването, ако въпроса е за тѣжки случаи или заразителни болести. (И при това прѣглеждане ставатъ злоупотрѣбления, защото много често при слабъ контролъ, на мѣстото на болни, се подставятъ здрави лица).

Багажа .

Транспортнитѣ Д-ва се грижатъ, чрѣзъ свои служащи, за прѣнасяне багажа на емигрантитѣ отъ желѣзопѣтнитѣ станции до параходитѣ. Емигранта плаща за това споредъ удобрената отъ емиграционния инспекторъ тарифа.

Багажа и наржчнитѣ вещи се дезинфекциратъ прѣди да се стоварятъ на парахода.

Багажъ по-лекъ отъ 100 кгр., и не заемащъ мѣсто повече отъ 1 куб. метръ, се прѣнася безплатно. Въ тоя багажъ се включва покжщнината и сѣчивата на емигранта. Пази се, обаче, да не бжде смѣсенъ съ разливащи се